

63. Θεία Κοινωνία το θαύμα των θαυμάτων

Πρόλογος

Στο μυστήριο της θείας Κοινωνίας συντελείται το θαύμα των θαυμάτων!

-Ξέρετε γιατί;

Γιατί αποκαλύπτονται τρία φοβερά πράγματα:

Το ένα, που είναι και το μεγαλύτερο θαύμα, είναι η τόσο μεγάλη μητρική αγάπη που έχει ο Θεός στον άνθρωπο. Το δεύτερο, που είναι εξ' ίσου μεγάλο με το πρώτο, είναι ότι θέλει ο Θεός να γίνει το δικό μας σώμα ένα με το δικό Του Σώμα και το αίμα μας ένα με το δικό Του Αίμα. Κι έτσι εμείς αξιωνόμαστε αυτής της μεγάλης ευλογίας, να γινόμαστε σύσσωμοι και σύναιμοι με τον Χριστό. Και το τρίτο, το οποίο είναι το αποτέλεσμα των

προηγούμενων δύο, είναι ότι μας δίνεται το δώρο που χάσαμε, το Άγιο Πνεύμα.

Γι' αυτό με τη θεία Κοινωνία έρχεται το Άγιο Πνεύμα. Άλλα για να έρθει το Άγιο Πνεύμα, πρέπει τώρα να αγωνιστεί ο άνθρωπος να αποδείξει το πιο μεγάλο δώρο, που εκφράζει συνέχεια ο Θεός σε εμάς, και που θέλει και εμείς να το πάρουμε, για να Τον αγαπάμε.

-Ξέρετε ποιο είναι;

-Η μητρική αγάπη.

-Μητρική αγάπη δεν μας έδωσε;

-Μητρική αγάπη μας ζητάει.

Μόνο όποιος Τον αγαπήσει με την ίδια μητρική αγάπη που αγαπάει ο ίδιος εμάς, θα του δοθεί.

-Ξέρετε που τουλάχιστον εμείς το καταλαβαίνουμε;

Στην καρδιά της Παναγίας.

-Πως νομίζετε αγαπούσε η Παναγία τον Ιησού και αγαπάει και όλους εμάς;

Με την ίδια μητρική αγάπη που αγαπάει ο Θεός Πατέρας εμάς. Γι' αυτό ο Θεός συγκινήθηκε στο μεγαλείο αυτής της κόρης. Η μητρική αγάπη που έχει ο Θεός Πατέρας σε εμάς, είναι η ίδια η μητρική αγάπη που έχει η Παναγία για μας και που μας χαρίζεται και σε μας, για να αγαπάμε τον Ίδιο και όλο τον κόσμο. Αυτό είναι το μυστήριο που λέμε «τα σα εκ των σων». Μας δίνει αυτό που έχει, για να γίνουμε ένα με αυτό που έχει.

**Προσέξτε τις τρεις πόρτες της ζωής, τον νου, την καρδιά και το στόμα,
για να σας δοθεί σαν δώρο η θεϊκή μητρική αγάπη**

Σήμερα τίθενται οι βάσεις για το θαύμα των θαυμάτων:

Ο άνθρωπος να γίνει κατά χάρη Θεός!

Απομένει στον καθένα τώρα να το αποδεχτεί.

-Ξέρετε τι του ζητάει ο Θεός;

πόρτες της ζωής. Να το θυμάστε, οι τρείς πόρτες της ζωής είναι η καρδιά, ο νους και το στόμα. Αυτές τις τρείς πόρτες θέλει να τις μολύνει ο σατανάς, για να γίνουνε οι πόρτες του Άδη. Γι' αυτό βάζει τον άνθρωπο να αγαπάει λάθος, να αγαπάει ανόητα πράγματα, εφήμερα, πολλές φορές και σατανικά. Τον βάζει να μολύνει τον νου του με το να σκέπτεται υπερήφανα, με το να σκέφτεται εγωιστικά, με το να βλασφημάει τον Θεό μέσα από την απιστία του. Και βάζει μετά το στόμα να εκφράσει αυτό που έχει η ανόητή του καρδιά και το ανόητό του μυαλό. Το καταλάβατε;

-Εάν με ρωτούσατε, τι θέλει ο Θεός από μας να κάνουμε, θα σας απαντούσα να προσέχουμε αυτά τα τρία, τις τρείς πόρτες της ζωής.

-Θυμάστε ποιες είναι οι τρείς πόρτες;

Ο νους, η καρδιά και το στόμα.

Όταν αυτά τα προσέχουμε, τότε ξέρετε τι μας χαρίζετε σαν δώρο;

Το πρώτο δώρο του Αγίου Πνεύματος! Δεν ξέρω πότε το δίνει ο Θεός αυτό το δώρο, αλλά είναι το μεγαλύτερο δώρο του Αγίου Πνεύματος. Εκείνος ξέρει πότε θα το χαρίσει αυτό το δώρο. Αυτό που ξέρω είναι ότι το χαρίζει σε αυτούς που αναζητούν το Άγιο Πνεύμα. Τα χαρίσματα είναι πολλά: Χάρισμα είναι και η ταπείνωση, χάρισμα και η ευγένεια, χάρισμα και η καλοσύνη, χάρισμα και η ελεημοσύνη, χάρισμα και η εγκράτεια. Όλα αυτά είναι χαρίσματα. Όμως το πιο μεγάλο δώρο του Αγίου Πνεύματος, ξέρετε ποιο είναι; Αυτό που είναι ο ίδιος ο Θεός, η μητρική αγάπη!

Γι' αυτό και οι άνθρωποι που γίνονται ένα με τον Θεό, οι Άγιοι, αγαπούν όλο τον κόσμο όπως αγαπάει ο Θεός. Έχουν ευσπλαχνία, όπως είναι εύσπλαχνος ο Θεός. Είναι πράοι, όπως είναι ο Θεός. Είναι γλυκείς, όπως είναι ο Θεός. Είναι ανεκτικοί, όπως είναι ο Θεός. Γίνονται αθώοι, όπως είναι ο Θεός. Γίνονται καθαροί, όπως είναι ο Θεός.

-Όλα αυτά ξέρετε από πού βγαίνουν;

-Από την μητρική αγάπη.

-Ποια μάνα σκέφτεται πονηρά για το παιδί της;

-Καμία.

Όταν κρατάς το αθώο σου παιδί στην αγκαλιά σου, γίνεσαι ένα με αυτό. Τώρα μας ζητάει ο Θεός να κάνουμε το ίδιο πράγμα αντίστροφα. Εμείς να κρατήσουμε, σαν γονείς όπως η Παρθένος Μαριάμ και όπως ο Άγιος Ιωσήφ, τον ίδιο Του τον Γιό και η αθωότητα αυτού του Παιδιού, θα γίνει σε εμάς η απόλυτη αθωότητα και καθαρότητα. Το καταλάβατε;

Κρατώντας τον Ιησού στην αγκαλιά σου, σαν παιδί, σαν μωρό, δεν έχεις παρά να γίνεις και συ ένα με Εκείνο. Αυτή η αθωότητα είναι φοβερό πράγμα!

Ζήσετε το μυστήριο της Ναζαρέτ και τότε θα καταλάβετε πως θέλει ο Θεός να ζούμε

Καλούμαστε όλοι μας να ζήσουμε το μυστήριο της Ναζαρέτ στην θεία Κοινωνία. Πόσες φορές σκεφτόμουνα αυτό το μυστήριο, το άγνωστο στον πολύ κόσμο.

-Ξέρετε ποιο είναι το μυστήριο της Ναζαρέτ;

Κλήθηκε η Παρθένος, μετά τα δώδεκα της χρόνια, να δοθεί σε έναν άνθρωπο, γιατί έπρεπε να βγει από τον ναό και να προστατευθεί.

-Ξέρετε ποιος την προστάτευε;

-Ο γέροντας Ιωσήφ.

-Πως την αγαπούσε νομίζετε την Παναγία μας, αυτό το εξαίρετο παλληκάρι, αυτό το καταπληκτικό αγόρι, αυτός ο άγγελος επί γης;

-Σαν κορούλα του!

Εάν καταλάβετε το μυστήριο αυτό της αγάπης της Παρθένου με τον γέροντα Ιωσήφ, με αυτόν τον άγιο Άγγελο και την σχέση τους με τον Ιησού, τότε θα καταλάβετε πως θέλει ο Θεός να ζήσουμε όλοι μας. Εκείνος θέλει να φτιάξουμε την αγία μας οικογένεια, γιατί το μυστήριο της θείας Κοινωνίας, είναι το μυστήριο της αγίας οικογένειας. Γινόμαστε μια οικογένεια. Δεν

ξέρω αν το καταλαβαίνετε αυτό που σας λέω.

-Γιατί νομίζετε ο Θεός έρχεται στην καρδιά μας;

Για να γίνουμε μια οικογένεια πνευματική, να ενωθεί ο Θεός, η Αγία Τριάδα με εμάς. Αυτό το μυστήριο της Ναζαρέτ να έχετε σαν πρότυπο στη ζωή σας.

Όλοι βέβαια περίμεναν να δούνε τον Ιωσήφ σαν αρραβωνιαστικό της Παναγίας. Εκείνος έπρεπε να βγει έξω για να μην σκανδαλιστούνε οι υπόλοιποι και να δείξει ότι είναι ο άντρας της Μαριάμ. Εκείνη βέβαια ομολόγησε: «Εγώ δεν έχω άντρα».

-Ξέρετε τι έγινε τότε;

Αξιώνεται ο Ιωσήφ να ζήσει κάτι καταπληκτικό!

-Ξέρετε πως την αγαπούσε;

-Σαν κόρη του. Έχει αυτό το κοριτσάκι, όπως έχει ένας θνητός πατέρας το κοριτσάκι του.

Ο Ιωσήφ έχει και άλλα παιδιά, μα αυτό το κοριτσάκι είναι το κοριτσάκι της καρδιάς του!

Λες και το έχει γεννήσει, το έχει αγαπήσει, το έχει λατρέψει, το σέβεται!

-Ποια μάνα σκανδαλίζεται με τον γιο της;

-Ποιος πατέρας σκανδαλίζεται με το κοριτσάκι του;

-Κανείς.

Έτσι και ο Ιωσήφ την αγαπάει σαν μικρό κοριτσάκι του. Πόσες φορές μπήκε μέσα στο δωμάτιο, εκεί που έμενε πολλές φορές η Παναγία και προσεύχετο. Πόσες φορές την είδε γονατισμένη με ενωμένα τα χεράκια, να κοιτάει τόσο πολύ τον ουρανό και να είναι τόσο χαμένη μέσα στον θεϊκό έρωτα του Θεού Πατέρα της καρδιάς της. Δεν υπήρχαν πόρτες παλιά στα δωμάτια. Μια κουρτινίτσα πολλές φορές χώριζε τα δωμάτια. Εκεί μέσα πήγαινε ο Ιωσήφ, έσερνε τότε την κουρτίνα και κοιτούσε.

-Ξέρετε τι έβλεπε;

-Την Παναγία παραδομένη πλήρως σε αυτόν τον θεϊκό έρωτα της καρδιά της, στον Θεό Πατέρα της! Αυτό το μικρό το κοριτσάκι, η Μαριάμ, ήταν πλημμυρισμένη μέσα σε ένα φώς γλυκό, πιστεύω το άκτιστο φως, κι εκείνος τόσο πολύ συγκινούνταν, γιατί έβλεπε πολλές φορές από τα μάτια της να τρέχουν δάκρυα. Ο έρωτάς της και η αγάπη της προς τον Θεό ήταν τόσο μεγάλη, που δεν μπορούσε να συγκρατήσει τη χαρά της. Πόσες φορές κι εμείς από χαρά δεν κλαίμε;

Άνοιγε λοιπόν ο Ιωσήφ πολλές φορές έτσι την πόρτα, καθόταν στην άκρη και γονάτιζε αθόρυβα και προσευχόταν και εκείνος.

Προσπαθούσε να μην της αρπάζει τον νου και γυρίσει πίσω. Ένιωθε την ώρα που προσευχόταν αυτό το μικρό κοριτσάκι να γίνεται και η δικιά του ύπαρξη ένα μικρό αγοράκι μπροστά στο θρόνο του Θεού Πατέρα. Πόσες φορές δεν μπορούσε να συγκρατηθεί και δειλά-δειλά πλησίαζε και αυτός εκεί κοντά να γονατίζει, να ενώσει τα χέρια του και να προσευχηθεί με την μοναχοκόρη του.

-Ξέρετε πως την αγαπούσε;

-Σαν μοναδική μοναχοκόρη του! Σαν να μην υπήρχαν άλλα παιδιά.

Και εκείνη σε κάποια στιγμή, λες και ο Άγγελος την σκουντούσε για να δει τον Άγιο προστάτη της, γυρνούσε και τον έβλεπε να προσεύχεται. Τότε αγαλλίαζε η καρδιά της και προσευχόταν με πιο πολύ θέρμη για τον Άγιο της προστάτη. Την πληροφορούσε ο Θεός, ότι αυτός που ήταν δίπλα της, ήταν ένας σαρκωμένος Άγγελος, ένας Άγγελος επί της γης. Έβλεπε τους Αγίους Αγγέλους του ουρανού και τον Άγγελο επί γης τον Ιωσήφ!

Ήταν φοβερό να βλέπεις αυτό το υπέροχο πνευματικό ζευγάρι, που ο Θεός φώναζε:

«Αυτή είναι η κόρη Μου και αυτός είναι ο γιός Μου!»

Κόρη Του και Βασίλισσά Του φώναζε την Μαριάμ και γιό Του φώναζε τον Ιωσήφ!

Ελάτε τώρα να γυρίσουμε πίσω στη γέννηση του Ιησού. Με πόση χαρά πήρε στα χέρια του ο Ιωσήφ το μικρό Βρέφος μέσα στην αγκαλιά του! Πόσες φορές Τον πήρε και Τον έσφιξε ζεστά, όπως κάθε πατέρας σφίγγει το αγοράκι του! Πόσες φορές σαν παππούς καμιά φορά πιάνεις το εγγονάκι σου, το σφίγγεις στην αγκαλιά σου και η καρδιά σου σκιρτά πάλι από χαρά. Αυτό το ίδιο καρδιοχτύπι υπήρχε μέσα στον Ιωσήφ.

Μετά την γέννηση έπρεπε να φύγει πλέον από εκείνο τον τόπο ο Ιωσήφ, γιατί με διαταγή του Βασιλιά Ηρώδη τους κυνηγούσαν οι Ρωμαίοι.

Κι εγώ αναλογίστηκα, πόσες φορές αλήθεια την σήκωσε στα χέρια για να την καθίσει στο γαϊδουράκι.

-Ξέρετε ποια σήκωνε εκείνη τη στιγμή;

Τη μοναχοκόρη του!

Πόσες φορές εκείνο το κοριτσάκι, φοβισμένο από αυτά που γινόντουσαν, δεν πήγαινε να ακουμπήσει στο στήθος του γέροντα Ιωσήφ!

Και εκείνος ένιωθε στην αγκαλιά του την πιο γλυκιά μοναχοκόρη του! Ήταν η Βασίλισσα της καρδιάς του! Αυτή η Βασίλισσα του Ουρανού, ήταν η Βασίλισσα της καρδιάς του! Και εκείνη ένιωθε αυτόν τον πατρικό χτύπο του Ιωσήφ, που ήταν ο ίδιος πατρικός χτύπος του Θεού Πατέρα! Η ίδια η αγάπη του Θεού Πατέρα είχε φυτευτεί μέσα στην καρδιά του Ιωσήφ!

Πόσες φορές σκεπτόμουνα ότι η πρώτη που απόλαυσε το πρώτο μεγάλο χάρισμα του Αγίου Πνεύματος, την μητρική αυτή καρδιά του Θεού, ήτανε η Μαριάμ.

-Ξέρετε όμως ποιο ήτανε το δεύτερο πρόσωπο;

-Ο Ιωσήφ!

Του φύτεψε ο Θεός τέτοια πατρική και μητρική αγάπη και έτσι αγαπούσε σαν πατέρας και σαν μαμά αυτό το κοριτσάκι που δεν γνώρισε αγκαλιά, επειδή τριών χρονών το βάλανε οι γονείς της μέσα στο ναό. Ήταν μεγάλοι οι γονείς της, ο Ιωακείμ και η Άννα και πέθαναν σχεδόν αμέσως, όταν εκείνη ήταν μόλις τριών χρονών!

-Ποια αγκαλιά ένιωσε αυτό το παιδάκι;

-Ποια μητρική και ποια πατρική αγκαλιά ένιωσε αυτό το κοριτσάκι;

-Καμία!

Και τώρα την αξιώνει ο Θεός, μέσα στην αγκαλιά του γέροντα Ιωσήφ, να πάρει αυτό το κοριτσάκι την αγάπη του μπαμπά της Ιωακείμ και της μαμάς της Άννας.

-Και εκείνος ξέρετε πως την φώναζε;

Όπως φωνάζει ένας πατέρας το κοριτσάκι του: «Βασίλισσά μου! Αγάπη μου! Χαρά μου! Ουρανέ μου!» Έτσι ήταν πράγματι αυτό το παιδί για τον γέροντα Ιωσήφ. Πόσες φορές περπατούσαν μαζί κι εκείνος σαν μικρό παιδάκι την κρατούσε από το χέρι. Καμιά φορά όταν πήγαιναν κάπου της μιλούσε για τον ουρανό και ένιωθε μέσα σε αυτό ότι κρατούσε την βασίλισσά του, την μοναχοκόρη του.

Φανταστείτε τη στιγμή εκείνη, που έπρεπε να τη σηκώσει για να καθίσει στο γαϊδουράκι. Όταν πήγαιναν στη Βηθλεέμ εκείνη πονούσε. Ήταν η ετοιμασία πλέον της γέννας. Κι εκείνος της είπε: «Περίμενε εδώ». Την κατέβασε από το γαϊδουράκι κι εκείνη κατακουρασμένη μετά από τόσες ώρες ταξίδι περίμενε. Τότε τους είπε εκεί κάποιος άνθρωπος: «Εδώ δεν θα βρείτε τίποτα. Πηγαίνετε πιο πέρα, εκεί υπάρχει μια σπηλιά». Με πόση αγάπη σήκωσε ο γέροντας Ιωσήφ το κοριτσάκι του, την μοναχοκόρη του, την βασίλισσά του, μέσα στον πόνο που είχε το μικρό του αυτό παιδάκι, και την κάθισε πάνω στο γαϊδουράκι! Και μετά με πόση αγάπη την ξανάβαλε στην αγκαλιά του, για να την κατεβάσει από το γαϊδουράκι και να τη βάλει μέσα στη σπηλιά!

-Αλήθεια, πως την αγαπούσε;

-Σαν βασίλισσά του, σαν μοναχοκόρη του! Ενώ έχει και άλλα παιδιά, όμως για πρώτη φορά ο Ιωσήφ γίνεται μάνα και πατέρας με την ίδια αγάπη που έχει ο Θεός Πατέρας στα παιδιά Του! Ταυτόχρονα γίνεται ο δεύτερος που απόλαυσε το μεγαλύτερο δώρο του Αγίου Πνεύματος, την θεϊκή μητρική, πατρική αγάπη.

-Ποιος θα μπορούσε να σηκώσει το μικρό Ιησού, όταν η μικρή του μοναχοκόρη, η βασίλισσά του Το γέννησε;

-Ποιος ήταν ο πρώτος που σήκωνε αυτό το Μωράκι;

-Ο Ιωσήφ!

Πράγματι ο πρώτος που Το σήκωσε και το απέθεσε μέσα στην φάτνη για να ζεσταθεί ήταν ο Ιωσήφ.

Στη Θεία Κοινωνία γινόμαστε ένα με την Αγία Οικογένεια

Αυτό το μυστήριο γίνεται στη θεία Κοινωνία, γινόμαστε ένα με την Αγία Οικογένεια, γιατί ο ιερέας καλείται εκείνη τη στιγμή να μεταλάβει τον Θεό του και τον Γιό του, για να επαναληφθούν τα λόγια της Παρθένου Μαριάμ.

-Θυμάστε πριν πεθάνει τι είπε;

-Ποια ήταν η προσευχή της;

«Και συ Υιέ και Θεέ μου, παράλαβέ μου το πνεύμα».

-Εδώ τώρα τι λέμε εμείς;

«Και συ Γιέ και Θεέ μου, έλα μέσα στην καρδιά μου». Αυτή είναι η προσευχή που κάνει ο παπάς. Τον λατρεύει σαν Θεό και Τον λατρεύει και σαν Γιό του!

-Πως μπορείς εσύ να κάνεις λάθος και να αμαρτήσεις, όταν ξέρεις ότι στην αγκαλιά σου κρατάς τον πιο γλυκό Γιό του κόσμου; Πες μου...

-Μα και αν κάνεις ένα λάθος, αμέσως τι προσπαθείς να κάνεις;

-Να συνέλθεις.

Δεν ξέρω αν καταλάβετε σήμερα τι μας αποκαλύπτει ο Θεός μέσα από αυτό το μυστήριο που μας παραδίδει, την θεία Κοινωνία, το θαύμα των θαυμάτων! Μας ζητάει να γίνουμε ένα με τον Θεό!

-Αλλά πως;

Εδώ είναι το μυστήριο! Εμείς μέχρι τώρα ξέραμε ότι ο Θεός άνοιγε την αγκαλιά Του για να μας αγκαλιάσει. Αυτό δεν ξέραμε;

-Ναι.

-Σήμερα στην θεία Κοινωνία, ποιος ανοίγει την αγκαλιά του, για να πάρει μέσα στην καρδιά του τον ίδιο τον Θεό;

-Ο άνθρωπος.

Ανοίγει την αγκαλιά του ο άνθρωπος, για να πάρει μέσα στην καρδιά του τον Υιό του και Θεό του!

Δεν ξέρω αν καταλαβαίνετε και σεις παιδιά, πόσο πρέπει να Τον αγαπάτε σαν κάτι δικό σας. Είναι Αυτός που ποτέ δεν θα σας προσλάβει! Είναι Αυτός που ποτέ δεν θα φύγει από κοντά σας! Είναι Αυτός που πάντα θα μένει κρυμμένος στην καρδιά σας, για να Του μιλάτε απλά σαν τον πιο γλυκό Αδελφό που αποκτήσατε ποτέ. Είναι όμορφο πριν κάνετε κάτι να Του λέτε: «Μικρούλη, πες μας τι να κάνουμε τώρα;» Ρωτάτε Τον! Συνήθως η μια φίλη ρωτάει την άλλη φίλη: «Αυτό σκέφτομαι να κάνω». Μα τώρα έχετε τον μοναδικό Φίλο, ο οποίος είναι και δικό σας Αδελφός. Άλλα γίνεται και Πατέρας σας, όποτε Τον αναζητήσετε σαν

παιδιά. Αλλά γίνεται και Γιός σας, όποτε Τον αγαπήσετε σαν μάνα και σαν πατέρας. Αυτό είναι το μυστήριο, το θαύμα των θαυμάτων!

-Υπάρχει μεγαλύτερο μυστήριο από αυτό; Πείτε μου.

-Όχι.

Αυτό ζηλεύει ο σατανάς! Γιατί δεν μπορεί να ανεχτεί, πως ο Θεός έκανε ένα τέτοιο δημιούργημα, που του έδωσε την δυνατότητα να έχει τέτοια προνόμια, να μιλά μαζί Του, να Τον αγκαλιάζει, να Τον παίρνει στην καρδιά Του!

-Το καταλαβαίνετε;

-Ναι.

Θέλω σήμερα να αλλάξει η ζωή σας! Δεν το θέλω εγώ, Εκείνος το θέλει. Είναι η πρώτη φορά που σας το ζητάει παρακλητικά. Πάντα λέει ο Ιησούς: «Όποιος θέλει, ας έλθει πίσω Μου». Μα σήμερα παρακλητικά ζητάει ο Μικρούλης:

«Γίνετε σαν τη Μαμά Μου! Δώστε Μου τα χάδια και τα φιλιά που Μου έδινε η Μαμά Μου! Δώστε Μου τη ζεστή αγκαλιά, που Μου χάριζε ο γέροντας Ιωσήφ». Φωνάζει στους άντρες:

«Σηκώστε Με στην αγκαλιά σας, κρύψτε μέσα στην καρδιά σας, μιλάτε μου γλυκά και Εγώ σαν Γιός σας θα σας δώσω τη μοναδική χαρά. Άλλα και σαν Θεός Πατέρας, ένα με τον

Ουράνιο Μου Πατέρα, θα σας δώσω μια μέρα την απέραντη Μου Βασιλεία, το ουράνιο Μου αυτό Βασίλειο, που το έχω κλειστό και περιμένει πότε θα ανοίξω τις πύλες, για να βάλω όλα Μου εκείνα τα παιδιά, που θα Με φωνάζουν “Υιέ Μου και Θεέ Μου”».

Ξεκινήστε λοιπόν, μην χάνετε τις ευκαιρίες! Να ποια είναι η πραγματική αλλαγή στον άνθρωπο! Να ποιος είναι ο πραγματικός στόχος, ο πραγματικός προορισμός του ανθρώπου, να γίνει ένα με τον Υιό και Θεό του. Και έτσι θα επαναληφθεί αυτό που είπε η Παναγία: «Και συ Γιέ και Θεέ μου, παράλαβέ μου το πνεύμα». Δηλαδή: «Πάρε μου το πνεύμα και ένωσέ το να γίνει ένα με τον Θεό Πατέρα. Πάρε μου το πνεύμα και άγιασέ το με το Άγιο Πνεύμα. Πάρε μου το πνεύμα και κάνε με ένα με Σένα. Πάρε μου το πνεύμα και δείξε μου το ουράνιο Βασίλειο, εκεί που μένει ο Γιός μου και Θεός μου και ο Πατέρας μου και Θεός μου».

Αυτό είναι θαύμα των θαυμάτων! Περιμένετε άλλο πιο μεγάλο θαύμα από αυτό;

Επίλογος

Σας εύχομαι ολόψυχα, ο Θεός να σας ευλογήσει πολύ. Να ανοίξει με το Άγιο Του Πνεύμα τις καρδιές, τον νου και την ψυχή, για να αποδεχτεί αυτή την ιερή πρόσκληση του Ουρανού, να γίνουμε ένα με τον Ένα, με τον μοναδικό Ένα και να Τον αγαπήσουμε, όπως αγάπησε ο Θεός εμάς, με την ίδια μητρική αγάπη. Όπως μητρικά μας αγαπάει ο Θεός, σαν σπλάχνα Του, έτσι και εμείς σαν σπλάχνα Του μέσα από Τον οποίο βγήκαμε, να Τον αγαπήσουμε και τότε η ευσπλαχνία θα πλημμυρίσει την καρδιά μας.

Εύχομαι όλοι σας, σαν τον γέροντα Ιωσήφ, να σηκώνετε στην αγκαλιά σας τον μικρό Ιησού. Σαν την γλυκιά Μάνα Του, να Τον παίρνετε μέσα στην δικιά σας την καρδιά και σαν Άγγελοι να έχετε το θάρρος να Τον ομολογείτε, να μην ντρέπεστε καθόλου.

Ζήσετε όλοι σας το μυστήριο της Ναζαρέτ, την Αγία Οικογένεια! Αγωνιστείτε να κάνετε το σπίτι σας Άγιο! Κάθε σπίτι να είναι μια μικρή Ναζαρέτ, που μαζί σας όταν θα γονατίζετε θα γονατίζει και η Μαμά Του και ο γέροντας Ιωσήφ και όλοι οι Άγιοι και οι Άγγελοι μαζί σας, μόνο για ένα σκοπό, να γίνουμε ένα με τον Έναν!

Η χάρις του Θεού να σας ευλογεί όλους. Αμήν.